

meget paastaelig med Hensyn til at ville staae fast ved dette Forslag, men jeg vil først nærmere høre, hvad der kan blive sagt imod det.

Eugen: De Bestemmelser, som findes i Lovbøhastets 3die Affnit om Søfolks Forbrydelser, ere ikke satte derind, fordi de skulle tages tilfølgende ombord i Skibet. Det er Bestemmelser, som først komme til Anvendelse, naar Skibet er kommet hjem eller er kommet i Havn paa saadanne Steder, hvor Uordener, som ere foresaldne ombord, kunne henvises til Retten, og dette Affnit behøver derfor kun at omhandle saadanne Ting, som vedkomme Skibet, men som ikke have deres Analogi andre Steder i Lovgivningen, f. Ex. Skipperens Forhold til Mandskabet. For at værges dennes Møndighed overfor Mandskabet, maae Straffene, naar en Mand forbryder sig mod Skipperen ombord, være noget anderledes beskafte, end naar han forbryder sig mod en Anden, men dersom man skulde udvide Bestemmelserne her til ganste andre almindelige Tilfælde, var der ingen Grændse for, hvor vidt man kunde komme. Det er Misforstaelsen heraf, der har ledet det ærede Medlem til at stille Forslaget under Nr. 36, som er taget tilbage, og det Samme har ført ham til at stille Forslaget under Nr. 37. Naar der i den almindelige Lovgivning findes Bestemmelser, under hvilke saadanne Forseelser, som det ærede Medlem har omtalt under Nr. 37, kunne henvises, er der ingen Grund til at indsatte dem i denne Lov, der kun skal behandle saadanne Forhold, som ere særlige for Skibe, saaledes at man i paakommende Tilfælde kan henholde sig til disse Bestemmelser. Jeg troer derfor, at dette Forslag, hvad ogsaa min ærede Collega bagved (Klein) har gjort opmærksom paa, godt kan undværes, idet man, dersom dette Tilfælde skulde indtræffe, kan henvise til andre Bestemmelser i vor Lovgivning. Dersom denne Bestemmelse skulde indføres her, saa vilde der vistnok være en stor Række andre Bestemmelser, som maatte tages med. Jeg skal derfor slutte mig til det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgfreds (Klein) og anmode det ærede Medlem fra Rjerteminde (Nøpstorff) om ogsaa at tage dette Forslag tilbage.

Nøpstorff: Med Hensyn til, hvad der nu sidst blev ytret, og hvad der ogsaa fremkom, da vi behandlede det første Affnit af Loven, nemlig at man kan finde samme Bestemmelser paa andre Steder i vor Lovgivning, skal jeg bemærke, at man maa erindre, at der staaer i Ministeriets Motiver, at det her er om at gjøre at faae en Lov, hvori er samlet Alt, hvad der hører herhen. Den skal altsaa være en Haandbog for dem, der forhyre sig og forhyre Andre. Det forekommer mig altsaa, at vi skulle see aldeles bort fra, hvad der staaer paa andre Steder, og søge at tage saameget med, som er nødvendigt. Er det nødvendigt, maa det staae her og ikke andre Steder.

Eugen: Det er netop det ærede Medlems store Misforstaelse, at han troer, at denne Lov skal være en Haandbog. Naar den skulde give en Veiledning, hvorefter man kunde rette sig, ikke alene med Hensyn til Bestemmelser, man ikke før har havt, eller som ere forældede, hvorfor er da ikke den almindelige criminelle Lovbog optagen her, til Brug for Søfolk? Hvorfor er det da ikke sagt, at der ikke maa stjæles ombord, og hvilke Straffe Folkene underkastes, dersom de stjæle?

Tscherning: Jeg troer, at man misforstaaer denne Lov, naar man ikke lægger Mærke til, at den kun har Gylbighed paa Skibet, naar det ikke er i Havn, og at den kun kommer til at faae Gylbighed for endeel Personer, som ved at lade sig forhyre med Skibet, midlertidig blive Kongen af Danmarks Undersaatter. Enhver Matros bliver, hvorfra han end er, naar han bliver forhyret paa et dansk Skib og er i Søen, igjennem Skipperen Kongen af Danmarks Undersaat, og denne Lov skal han da lyfste; men de Forslag, som det ærede Medlem har stillet, vilde, naar de bleve vedtagne, staae i det besynderligste Forhold til andre Magters Undersaatter, eller ogsaa vilde de ikke faae den samme Betydning som de andre Bestemmelser i Loven.

Indenrigsministeren: Med Hensyn til Endringsforslagene under Nr. 33, 34 og